

"Exit Tax" et immigrants français en Israël / Johana Bensoussan, Avocat., Gal Dikshtein, CPA*

Le droit israélien encourage les Juifs français à venir s'installer en Israël ou "à faire l'Alyah" telle qu'on la nomme en Israël. La mise en œuvre d'un régime fiscal incitatif constitue l'un des outils de cette politique. Ainsi, une personne qui reçoit le statut de nouveau résident permanent de retour, en hébreu "Oleh" ou de "citoyen de retour" est éligible à certaines réductions sur son impôt sur le revenu israélien et ce, durant une période de trois ans et demi après "l'Alyah" ainsi qu'à une exonération totale d'imposition en Israël sur les revenus en provenance de l'étranger. Un "Oleh" ou « résident permanent de retour » considéré comme tel après dix ans de résidence dans un pays étranger est éligible à une exonération durant les dix premières années suivant sa date d'immigration en Israël alors qu'un « citoyen de retour » n'a droit qu'à une exonération sur ses revenus passifs et ce, durant une période de cinq ans. Ces nombreuses incitations s'ajoutent par ailleurs aux réductions d'impôt sur le revenu offerts aux résidents israéliens, tels que les aides aux mères qui travaillent et aux parents de jeunes enfants ou encore les aides aux soldats démobilisés. Les français désirant s'expatrier doivent pour autant prendre en considération d'autres mesures fiscales plus défavorables telles que "l'exit tax".

La France et Israël imposent leurs résidents fiscaux conformément au principe de territorialité de l'impôt selon lequel l'impôt est calculé selon le lieu d'origine du revenu (à l'intérieur ou à l'extérieur de l'état). Dès lors, la détermination de la résidence fiscale du contribuable constitue une condition préalable nécessaire à toute considération fiscale. En vertu de la convention fiscale signée par Israël et la France le 31 juillet 1995, visant à éviter la double imposition, un résident français ou israélien est une personne dont le « centre des intérêts économiques et vitaux » est en France ou en Israël. De plus, conformément aux lois française et israélienne, il existe une présomption selon laquelle toute personne ayant séjourné 183 jours ou plus dans un pays au cours d'une année d'imposition donnée a le centre de ses intérêts dans ce pays (et par conséquent, doit être considéré comme résident fiscal israélien ou français) au cours de cette même année. La convention bilatérale énonce les différentes règles permettant un départage en cas de risque de double imposition des résidents (il s'agit de cas où chacun des deux états se réclame comme celui de résidence effective du contribuable). De plus, une période de transition d'un an a été aménagée pour tout nouvel immigrant ou résident permanent de retour à compter de sa date d'arrivée, au cours de laquelle il peut, demander à ne pas être considéré comme un résident israélien au titre de l'impôt sur le revenu.

Créée en 2011 afin de dissuader les contribuables français de s'expatrier, "l'exit tax" vise les résidents transférant leur domicile fiscal hors de France, s'ils étaient résidents français durant six des dix dernières années précédant leur départ et à la condition que leur patrimoine en valeurs mobilières et droits sociaux excédait 800.000 euros ou qu'ils détenaient des participations d'au moins 50 % dans une société. Il est à noter que, par dérogation, les sociétés à prépondérance immobilière dont l'actif est constitué à plus de 50 % par de l'immobilier ne sont pas concernées par cette mesure.

"L'Exit Tax" consiste donc, en l'imposition immédiate au taux progressif de l'impôt sur le revenu et aux prélèvements sociaux (15,5%) des plus-values latentes sur les droits sociaux, valeurs, titres ou droits détenus par une personne physique. Toutefois, en cas de transfert de résidence dans un autre État de l'Union européenne ou de dérogation spécifique, l'impôt est automatiquement différé et n'est donc pas payé au moment du départ mais uniquement au moment de la cession réelle des actifs.

Ainsi, alors qu'Israël s'organise pour accueillir d'avantage de nouveaux immigrants, le régime fiscal français tente de limiter l'émigration de ses ressortissants en dehors de l'Europe. Il est donc essentiel pour les "Olim" de France de consulter un professionnel spécialisé en droit fiscal qui les conseillera en fonction de leur situation particulière sur la nécessité de vendre leurs actifs ou d'aménager leur patrimoine en amont.

* **Johana Bensoussan** est avocate française au sein du **Cabinet d'avocat Afik & Co., Avocats et Notaire** (www.afiklaw.com) spécialisée en droit fiscal, droit de l'immigration et droit des affaires. **Gal Dikshtein, CPA**, Ancien Directeur au sein de la Division Professionnelle de l'Autorité fiscale israélienne et Fondateur Associé de la société « Gal Dikshtein Conseil » qui traite tout particulièrement de la fiscalité israélienne et internationale. Le contenu de cet article ne peut pas être assimilé à un avis ou conseil juridique ou fiscal, chaque problématique devant faire l'objet d'une analyse spécifique. Pour de plus amples informations, nous vous invitons à nous contacter au: +972-3-6093609 ou par e-mail: afiklaw@afiklaw.com

"מס יציאה" בצרפת לעולים מצרפת לישראל / ג'והנה בן שושן, עו"ד, גל דיקשטיין, רו"ח *

המחוקק הישראלי מעודד יהודים להגר לישראל ולבצע "עלייה". אחד מהכלים בהם משתמש המחוקק הינו תמריצי מס. מי שקיבל מעמד של "עולה" או תושב חוזר זכאי לנקודות זיכוי נוספות המפחיתות את מס ההכנסה הישראלי במשך שלוש וחצי השנים שלאחר "העלייה" ולפטור ממס מלא על הכנסה שהופקה או נצמחה מחוץ לישראל. "עולה" או "תושב חוזר ותיק" (לאחר עשר שנות תושבות חוץ) זכאי לפטור ממס בעשר השנים הראשונות לעלייתו ואילו "תושב חוזר" זכאי לפטור ממס על הכנסה פאסיבית בלבד בחמש השנים הראשונות לחזרתו, וזאת לצד תמריצים והטבות מס נוספות להם זכאים יתר תושבי ישראל, כגון: נקודות זיכוי המפחיתות את מס ההכנסה הישראלי להורים לילדים צעירים, אימהות עובדות, חיילים משוחררים ועוד. עם זאת, יש לשקול סוגיות מס נוספות, כגון "מס היציאה" הצרפתי לפני המעבר.

הן צרפת והן ישראל מחייבות את תושבי המדינה על בסיס פרסונאלי, כלומר, לא משנה היכן הופקה ההכנסה (במדינה או מחוץ למדינה) אלא מי הפיק את ההכנסה. קביעת תושבות המס מהווה אפוא תנאי הכרחי לכל שיקול מס. על פי האמנה למניעת כפל מס בין ישראל וצרפת מיום 31 יולי, 1995, תושב ישראלי או צרפתי הוא אדם ש"מרכז חייו" הוא בצרפת או בישראל, לפי העניין. בנוסף, הן בדין הפנימי הישראלי והן בדין הפנימי הצרפתי קיימות חזקות מספריות הניתנות לסתירה לפיהן כל אדם שנכח במדינה 183 ימים או יותר בכל שנת מס נתונה, יש לו מרכז חיים במדינה זו (וכתוצאה מכך ייחשב כתושב מס ישראלי או צרפתי) באותה שנת מס. האמנה קובעת מבחני שובר שוויון למקרים בהם מתקיים כפל תושבות (כל מדינה טוענת שמדובר בתושב שלה). יצוין, כי עולה חדש או תושב חוזר ותיק זכאי לתקופת הסתגלות של שנה מיום ההגירה ובמהלכה ניתן לבקש שלא להיחשב כתושב ישראל לצורכי מס.

החל משנת 2011 חל על תושב מס צרפתי המעביר את החבות במס מחוץ לצרפת "מס יציאה" וזאת אם היה תושב צרפת במשך שש מתוך עשר השנים שקדמו למועד המעבר. "מס היציאה" יחול בכל מקרה בו סך הנכסים המוחזקים על ידי משלם המסים הצרפתי עולה על € 800,000, לרבות יחידות בנאמנות או בקרנות נאמנות. המס חל גם על כל החזקה מעל 50% ממניות חברה, למעט חברה שהינה איגוד מקרקעין. מטרת המס היא מיסוי רווחים שטרם מומשו (משוערכים ליום העזיבה של תושבות צרפת) לפי שיעור מס הכנסה פרוגרסיבי חלופי בתוספת מסים סוציאליים (15.5%). החבות במס נוצרת בעת עזיבת התושבות הצרפתית, אלא אם המעבר הוא למדינה אירופאית אחרת (או בקבלת אישור ספציפי), ובמקרה זה החבות במס תקום רק במועד המימוש הריאלי של הנכסים.

כך, בעוד שישראל מעודדת הגירה בדרכים שונות, משטר המס הצרפתי יוצר הכבדה על המבקשים להגר מחוץ לאירופה. לכן, מוצע למהגרים לישראל להתייעץ עם מומחה מס שימליץ להם על ההיבטים השונים, כגון האם כדאי למכור את הנכסים בעודם בצרפת, וזאת בהתאם לנסיבותיהם האישיות.

* עו"ד ג'והנה בן שושן הינה עורכת דין צרפתית העובדת במשרד אפיק ושות', ועוסקת בין היתר במיסוי, הגירה ומשפט מסחרי. רו"ח גל דיקשטיין, לשעבר מנהל תחום בחטיבה המקצועית ברשות המסים בישראל, הינו מייסד ושותף מנהל במשרד גל דיקשטיין יועצים המתמחה במיסוי ישראלי ומיסוי בינלאומי. אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המתמחה בתחום זה בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו. לפרטים נוספים: 03-6093609, או באמצעות הדואר האלקטרוני: afiklaw@afiklaw.com.

"Exit Tax" for French immigrants moving to Israel / Johana Bensoussan, Adv., Gal Dikshtein, CPA*

The Israeli legislation encourages Jews to relocate to Israel (or "make Aliya" as it is named in Israel). One of the tolls used is tax incentives. A person who receive a status of an "Oleh" or a returning resident is entitled to reductions points entitling for reduction of the Israeli income tax in the three and a half years following the "Alyah" and to full tax exemption on income created outside of Israel. An "Oleh" and a "veteran returning resident" (following ten years of foreign residency) is entitled to tax exemption for the first ten years from immigrating into Israel while a "returning resident" is entitled to exemption only on passive income and for the first five years. This is alongside many other accumulative benefits available to Israeli residents, such as income tax reduction points for parents of young children, working mothers, discharged soldiers etc. But other tax issues, such as the French "Exit Tax" should be considered before relocating.

Both France and Israel tax on a personal base, i.e. regardless of the location in which the income was created (inside the country or out of it). Determining the tax residency constitutes therefore a necessary prerequisite for any tax consideration. Under the tax treaty signed by Israel and France on July 31st, 1995, in order to prevent double taxation, a French or an Israeli resident is a person whose 'center of life' is either in France or in Israel. Additionally, both Israeli and French law create a rebuttable presumption that any individual who has been present in a country 183 days or more in any given tax year has the center of life in such country (and consequently be an Israeli or French tax resident) in such tax year. The treaty sets casting rules in case of dual tax residency (where each country claims residency). Note that any new immigrant or veteran returning resident is entitled to a one-year acclimation period from the date of arrival, during which one may request not to be considered a resident of Israel for tax purposes

When a French tax resident transfers tax residence outside France, as of 2011 an "Exit Tax" applies if the person was a French resident for 6 out of the 10 years prior to relocation and will be applicable in any case if the total value of assets held by a French taxpayer exceeds €800,000. including unit in trusts or mutual funds. The tax also applies to all shareholdings in excess of 50% with the exception of real estate predominant companies. The objective is to tax the unrealized gains (valued as at the day of departure from French residency) under applicable progressive income tax rate plus social taxes (15.5%). The tax is due at the time of leaving the French residency, unless the relocation is to another European country (or with specific approval) in which case the payment would be due only at the time of the real disposal of the assets.

Thus, while Israel incetifies new immigrants in different manners, the French tax regime creates an incumbency upon immigration outside Europe. It is therefore essential for new immigrants to consult a tax specialist who will advise them on the different aspects, such as whether it is advisable to sell the assets while still in France, according to their particular situation.

*Advocate Johana Bensoussan is a French attorney at the law office of Afik & Co., Attorneys and Notary (www.afiklaw.com) whose main practice areas are tax, immigration and commercial law. Gal Dikshtein, CPA, previously director at the Israeli Tax Authority Professional Division, is the founder and managing partner of Gal Dikshtein Advance Tax Solutions and focuses on Israeli and international taxation. Nothing herein should be treated as a legal advice and all issues must be reviewed on a case-by-case basis. For additional details: +972-3-6093609 or at the e-mail: afiklaw@afiklaw.com